

[Estrup]

løbet i forhold til det, som man nu kan få, når man også tager låneadgangen med, og det er jo den store forskel. Jeg tror, vi skal kigge på under udvalgsarbejdet, hvor meget de 5.000–6.000 kr. kan tænkes at betyde. Det er klart, at der må ikke ske det, at studerende fravælger systemet i stort omfang. Vi er også helt indstillet på at sikre, at der bliver den størst mulige tilslutning blandt de studerende.

Dernæst var både fru Elisabeth Bruun Olesen, hr. Rahbæk Møller og hr. Erling Olsen inde på spørgsmålet om gældssanering. Jeg synes, det er helt nødvendigt, at vi nu kommer videre med dette spørgsmål. Regeringen havde faktisk stillet os i udsigt, at vi inden Folketingets samling her i oktober skulle have et forslag liggende foran os, og jeg vil gerne efterlyse hos undervisningsministeren, hvornår vi får det forslag, for hvis det ikke kommer inden for meget kort tid, er vi andre jo pisket til at gå i gang med at udarbejdet et.

Endelig skal jeg blot til fru Elisabeth Bruun Olesen sige, at jeg mener ikke, der er nogen problemer i boligtillægget; det er helt oplagt, at man stadig væk kan få boligsikring. Og hvad angår spørgsmålet om rentesikring, er det vores opfattelse, at rentesikringsordningen også, når tilbagebetalingen starter, skal ligne den ordning, vi har i dag, dvs. indeholde en vis form for rentelettelse.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Om gældssaneringsforslaget kan jeg oplyse, at det kommer enten lige før jul eller lige efter jul. Det er en særdeles kompliceret sag, bl.a. fordi man skal løse det problem, der hedder: hvordan hjælper vi dem, der har misligholdt deres lån, uden at håne dem, som måske har haft lige så stor gæld og lige så svært ved at leve op til forpligtelserne, men som ikke har misligholdt deres lån? Det er en svær opgave, men vi er lige på trapperne med et forslag.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Estrup for den tale, han lige har holdt. Den bragte os trods alt noget nærmere hinanden. Det skal ikke skille os ad, om vi skal regne netto eller brutto. Det normale er jo her i Tinget, at vi regner brutto. Vi plejer f.eks. ikke at trække skatteindtægter fra, når vi taler folkepension. Så siger vi, at vi øger folkepensionen med et

beløb, og vi trækker ikke det beløb fra, som vi regner med at folkepensionisterne skal betale i skat. Det er altså ikke helt forkert, når jeg tager bruttobeløbet, men jeg skal da gerne indrømme, at der kan ligge en besparelse på grund af kortere studietider, og jeg håber sandelig, at den bliver så stor, som Det Radikale Venstre har regnet sig frem til. Jeg skal gerne gøre noget for, at den bliver så stor. Det er i det hele taget et af de punkter, jeg vil takke for.

Jeg vil også takke for, at vi i forslaget har en meget klar målsætning i retning af, at vi skal de lange studietider til livs. Lad os få lavet et nyt system, som fremmer nogle kortere studietider, når blot det bliver muligt at indlægge perioder med erhvervsarbejde, hvis man synes det.

På det punkt er jeg også glad for hr. Estrups indlæg i dag. Han siger nemlig, at bemærkningerne til punkt 6 i forslaget om, at studieforløbet kan afbrydes af orlovsperioder, skal forstås som en slags klippekortsystem, og hr. Estrup føjede til, at hvis jeg kan finde ud af at administrere månedsklip, vil han da også gerne overveje det. Så kom vi også hinanden nærmere på det punkt.

Med hensyn til forældreafhængigheden vil jeg gerne undskylde, at jeg ikke roste forslagsstillerne. Vi er i regeringspartierne enige om at sætte som mål en nedtrapning af forældreafhængigheden. Jeg synes egentlig også, vi har gjort noget for det, for fra næste år til august bliver forældreafhængigheden nedsat fra 22 til 20 år. Det vil komme til at koste penge, men det er dog et skridt. Vi vil gerne gå videre. Vi føler blot, at det er så kostbar en foranstaltning, at vi må vente lidt endnu med at tage skridtet fuldt ud.

Så er der til sidst debatten med hr. Rahbæk Møller og også med hr. Estrup om prisen på dette. Man kan jo ræsonnere på mange måder. Man kan godt stille det op på den måde, at de studerende jo lever – det gør de jo – og at det er meningen, at de fortsat skal leve, men hvis man regner med, at dette forslag ikke vil øge de studerendes levestandard, så er det rigtigt. Så behøver vi heller ikke at neutralisere den øgede udpumpning af købekraft, for så bliver der ingen øget udpumpning af købekraft.

Men jeg troede, at formålet med det hele var at øge de studerendes købekraft, at forbedre deres situation, og jeg bliver nødt til at